

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 357

гр. Стара Загора, 09.03.2026 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – СТАРА ЗАГОРА, II ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в закрито заседание на девети март през две хиляди двадесет и шеста година в следния състав:

Председател: Пламен Ст. Златев

Членове: Веселина К. Мишова
Орлин Н. Летов

като разгледа докладваното от Пламен Ст. Златев Въззивно частно гражданско дело № 20265500500167 по описа за 2026 година

Производството е по реда на чл. 278 от ГПК вр. с чл. 248, ал. 3 от ГПК.

Образувано е по частна жалба от „М.“ АД С. № ***, със седалище и адрес на управление гр.С., ***, представлявано от В.Г.С. действащо чрез юрисконсулт К. Г. против Определение № 3688/18.12.2025г., постановено по гр. д. № 2422/2025г. по описа на Районен съд Стара Загора, с което е оставено без уважение молбата от заявителя за изменение на Решение № 999 от 06.11.2025г. в частта му за разноските.

Частният жалбоподател твърди, че обжалваното определение е неправилно и излага съображения за това. Моли съда като вземе предвид изложеното, да отмени определение № 3688 от 18.12.2025г. по гр.д. № 2422/2025г. на РС – Стара Загора и да уважи молбата им по чл.248 ГПК за изменение на Решение № 999 от 06.11.2025г. по същото дело в частта за разноските.

В срока за отговор на частната жалба такъв е подаден от Р. С. И., чрез адв. М. В. М., с който жалбата се оспорва като неоснователна. Изложени са подробни съображения, че присъденото адвокатско възнаграждение е съобразено с фактическата и правна сложност на делото, при правилно прилагане на критериите за определяне на справедливо адвокатско възнаграждение, изведени в съдебната практика на СЕС, и намерили отражение в Наредбата за възнагражденията за адвокатска работа /НВАР/, използвана от съда като критерий при определяне на адвокатското възнаграждение. Претендира се потвърждаването на обжалваният съдебен акт.

Старозагорският окръжен съд, като взе предвид относимите с оглед характера на настоящото производство оплаквания в ч.жалба, както и подадения писмен отговор против нея, като се съобрази със събраните по делото писмени доказателства и с приложимите по казуса материалноправни и процесуални норми, прие за установено от фактическа страна следното:

Видно от Решение рег.№ 999/06.11.2025г., постановено по приключеното гр.д.№ 2422/2025г. по описа на РС-Стара Загора, е отхвърлен предявения от Р. С. И. против "М." АД С., иск по чл.55 ЗЗД за сумата от 1130 лв., дадена без основание по недействителен Договор за потребителски кредит № 207619 от 18.05.2023г., като погасен чрез плащане в хода на делото.

Със същото решение в полза на ищеца Р. С. И. са присъдени разноски в размер на 50,00 лв. държавна такса, а в полза на пълномощника на ищеца при условията на чл.38 ал.2 от ЗА е присъдена сумата от 480,00 лв. с ДДС адвокатско възнаграждение за осъществено от адвокат М. В. М. процесуално представителство на ищеца Р. С. И..

Видно от Молба с рег.№ 36283/02.12.2025г., подадена от "М." АД гр. С. е поискано да се измени постановеното по делото решение в частта за разноските, като се отмени присъденото адвокатско възнаграждение на пълномощника на ищеца. При условия на евентуалност, молят да се намали съществено размера на първоначално присъдените разноски, като излагат своите фактически и правни съображения в тази насока.

От подадения в срок писмен Отговор на подадената молба с правно основание по чл. 248 от ГПК от страна на ищецът Р. С. И. е видно, че е застъпено становище в насока, че подадената молба е неоснователна. Направено е искане да се постанови определение, с което да се остави без уважение депозираната от ответника молба по чл. 248 от ГПК за изменение на постановеното по гр.д.№ 2422/2025г. по описа на РС- Стара Загора Решение № 999/06.11.2025г., в частта му за разноските.

Видно от Определение рег.№ 3688/18.12.2025г., постановено по това приключено гр.д.№ 2422/2025г. по описа на РС – Стара Загора е оставена без уважение молбата на "М." АД, гр. С. за изменение на Решение № 999/06.11.2025г., постановено по гр.д.№ 2422/2025г. по описа на РС – Стара Загора.

При така установеното, настоящият състав на въззивната инстанция от правна страна приема следното:

Частната жалба е процесуално допустима, тъй като е подадена от надлежна страна по делото, в изискуемата се писмена форма и в законоустановения срок за това, поради което въззивният съд следва да се произнесе по метарилноправното оплакване в кръга на своята компетентност.

Разгледана по същество частната жалба се преценява от съда за неоснователна по следните съображения:

Разгледана, като по съществуващата жалба се явява изцяло неоснователна и недоказана, тъй като в случая, за да остави без уважение подадената молба първоинстанционният съд е приел, че в мотивите на съдебното решение е посочено, че ищецът претендира разноски, които съобразно изхода от спора следва да му се присъдят. Разноски в първоинстанционното производство в полза на ищеца се дължат по общото правило на чл. 78, ал.1 ГПК. Ответникът не би могъл да се ползва от изключението на чл.78, ал.2 от ГПК, тъй като не са кумулативно налице двете законоустановени предпоставки на горната

разпоредба - ответникът да не е станал повод с поведението си за завеждане на делото и да е признал иска. В настоящия случай безспорно е налице втората предпоставка - признание на иска в хода на производството по делото, направено от ответника с писмения му отговор от 29.07.2025г., но липсват данни, от които може да се направи извод, че ответната страна не е дала повод за завеждане на делото. Видно от делото искова молба е предявена на 27.05.2025г., а плащането е осъществено на 28.07.2025г., поради което съдът намира, че с поведението си ответната страна е дала повод за завеждане на иска, поради което следва да понесе направените от ищеца разноски.

Неоснователна е частната жалба и по отношение искането за редуциране размера на присъденото възнаграждение от 480 лв., тъй като в случая след постановеното решение на СЕС от 25.01.2024г. по дело № С-438/2022г. съдебната практика е еднозначна, константна и категорична, че размерите на адвокатските възнаграждения посочени Наредба № 1/2004г. за МРАВ/ сега Наредба № 1/09.07.2004г. за възнаграждения за адвокатска работа - Загл. изм. ДВ бр.14/2025г./, нямат за съда задължителен характер и обвързваща сила за адвокатската работа, а единствено и само могат да служат за някакъв общ ориентир.

В случая, присъденото адвокатско възнаграждение е съответно на положения адвокатски труд и клони към минимума предвиден с оглед на материалния интерес по делото. Участието на пълномощника - адвокат на ищцата по делото е било активно и пълноценно, като своевременно са подавани съответните молби по движението на делото.

Въззивният съд констатира, че не са налице сочените от ч.жалбоподател пороци на атакуваното Определение.

Поради всички гореизложено ОС- Ст.Загора намира, че ч.жалба се явява изцяло неоснователна и недоказана, че атакуваното с нея първоинстанционно Определение от з.з. е напълно обосновано, законосъобразно и правилно, поради което то ще следва да се потвърди изцяло, ведно със законните последици от това.

В конкретният казус въззивният съд напълно споделя мотивите на първоинстанционния съд, изложени към обжалваното определение и решение и на основание чл.272 от ГПК изцяло препраща към тях.

Въззивното съдебно Определение е окончателно и не подлежи на понататъшно обжалване пред по-горестоящ съд.

Мотивиран от горните фактически и правни съображения и на основание чл.248, ал.3 от ГПК, Окръжен съд – Стара Загора

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА изцяло Определение № 3688/18.12.2025г. по гр.д.№ 2422/2025г. по описа на РС- Стара Загора.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____